

கே.ஏ. குணசேகரனின் பட்டினப்பாலை உரையில் தொடர்விளக்கம்

க. சுகன்யாதேவி,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

ஒப்பிலக்கியத்துறை,

தமிழியற்புலம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை :

இலக்கியம் காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி என்பர். சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைய தமிழரின் வீரம், கொடை, இல்லறம் உள்ளிட்ட அத்துணை பண்பு நலன்களையும் எடுத்தியம்பும் சிறப்பு உடையது. அவற்றை வெவ்வேறு ஆய்வுத்தளங்களுக்கு உட்படுத்தும்பொழுது புதிய கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வுத் தகவலை நகர்த்திச் செல்லும் தன்னிகரில்லாத் தன்மை உடையது. ஆகவேதான் உரையாசிரியர்களும் சங்க இலக்கியத்தை புதுமையான முறையில் அணுகி உரைகல்லில் இட்ட பொன்னாய் அதன் தனித்துவத்தை மென்மேலும் மிளிர்ச் செய்கின்றனர்.

இவ்வகையில் பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகத் திகழ்வரும் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரால் இயற்றப் பெற்றுத் திருமாவளவன் என்னும் சோழமன்னனின் புகழினைப் பாடும் பட்டினப்பாலைக்கு உரை இயற்றிய கே.ஏ.குணசேகரன் தமது உரையில் தொடர்விளக்கத்தின் மூலமாக பழந்தமிழரின் வாழ்வியல் குறித்த பதிவுகளை எங்ஙனம் நுட்பமாக விளக்கிச் செல்கிறார் என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பழந்தமிழரின் வானியல் அறிவு :

ஆற்றுவளமும் கடல்வளமும் நலம்பட விளங்கிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மக்கள்,

“வசைஇல் புகழ், வயங்கு வெண்மீன்

திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்”¹

(பட்டினப். 1-2)

என்பதன் மூலம் வெள்ளி என்னும் கோள் வடக்குத் திசையில் தென்படுமேல் மழைவளம் உண்டு என்றும், அக்கோள் தெற்கில் ஏகினால் மழை இல்லாது வறட்சி நிலவும் என்னும் வானியல் அறிவையும் பெற்று இருந்தனர் என்று கே.ஏ.குணசேகரன் விளக்குகிறார்.

இதற்கு வலுவூட்டும் விதமாக புறநானூறு மற்றும் பதிற்றுப்பத்திலும், ‘வெள்ளி தென்புலம் படரினும்’, ‘வெள்ளி தென்புலத்து உறைய’², ‘வடக்கு இறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி’³ என்னும் வரிகளும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும், கடலில் இருந்து ஆவியாகிய நீர் வானேகி மேகமாகி மழையெனப் பொழிய அம்மழை நீர் கடலில் கலந்து மீண்டும் வானை அடைகிற நீர் சுழற்சி முறையை,

“வான்முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும்

மலைப் பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும்”⁴(பட்டினப். 126-127)

என்பதன் மூலம் இன்றைய அறிவியலாளர் கூறுவதை பழந்தமிழர் முன்னரே கண்டு கூறியுள்ளனர் என்று விளக்கம் தருகிறார்.

தொழிற்சாலை இயங்கியதெனக் குறிப்பாடல் :

காவிரி எந்தக் காலத்திலும் பாய்வதால் புகார்நகர் வளம் செழித்து காணப்படுகிறது. ஆனால், வயலில் பூத்துள்ள நெய்தல் மலர் வாடி அழகு குன்றி உள்ளது. இதனை,

“கார்க் கரும்பின் கமல் ஆலைத்

தீத் தெறுவின், கவின் வாடி”⁵(பட்டினப். 9-10)

என்பதற்கு கரும்பில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சாறு (கருப்பம் பால்) கொண்டு வெல்லம் முதலியவை செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை கரும்பு விளைகின்ற வயல்வெளிகள் அமைக்கப்பட்டு இருந்தமையைக் ‘கார்க் கரும்பின் கமல் ஆலை’ என்னுந் தொடர் காட்டுகிறது என்று கே.ஏ.குணசேகரன் விளக்குகிறார்.

தமிழரின் செல்வவளம் இதுவெனல் :

அகன்ற வீதிகள் கொண்ட நகரத்தில் அமைந்த வீடுகளின் முற்றத்தில் உணவிற்காக நெல்மணிகள் மற்றும் பிறதானிய வகைகள் வெயிலில் பரப்பிக் காயவைத்துப் பறவைகள் அவற்றைக் கவர்ந்து விடாமல் இருக்கப் பெண்கள் காவல் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இதனை,

“நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணாக்கவரும்

கோழி எறிந்த கொடுங்கால் கனங்குழை”⁶

(பட்டினப். 22-23)

என்பதற்கு உரை தரும் பொழுது உணவிற்காக நெல்மணிகள் மற்றும் தானிய வகைகளை இரையாகக் கொள்வதற்கு வளர்ப்புப் புள்ளினங்கள் அதாவது கோழி, மைனா, புறா, கிளி தவிர்த்து பிற புள்ளினங்களைத் தவிர்க்கப் பெண்கள் தாம் அணிந்துள்ள ‘தண்டட்டி’ எனப்படும் கனங்குழையை (பொன்னால் செய்த காதணி) எடுத்து எறிந்து விரட்டுவர்.

அந்த அளவிற்கு செல்வம் மிகுதியாக உள்ளது என்றும், பொன்னினும் நெல்மணியே உயர்ந்தது என்னும் பழந்தமிழரின் மனவியல்பும் இத்தொடரால் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது என்று கே.ஏ.குணசேகரன் விளக்குகிறார்.

விருந்தோம்பல் பண்பினைச் சுட்டும் விதம் :

திருமாவளவன் ஆட்சியில் அனைவரும் உண்டு களித்திடும் வகையில் விருந்தோம்பல் நடைபெற்றது என்பதை,

“அறம் நிலையிய அகன் அகட்டில்

சோறு ஆக்கிய கொழுங் கஞ்சி”⁷

(பட்டினப். 43-44)

என்பதன் மூலம் அகன்ற பாத்திரங்களில் நெற்சோறு கஞ்சியாக்கப்பட்டுப் பசியின்றி வாழ்வதற்கு ஏதுவாக அன்னம் வழங்கும் அறச்செயல் நடந்துள்ளது என்கிறார். மேலும், பழந்தமிழர் விருந்தோம்பல் பண்பை கடைபிடித்துள்ளனர் என்பதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

வீரம் குறித்த சொல்லாடல் :

காவிரிப்பூம்பட்டினக் கடற்கரையில் கப்பல்கள் வழியே வரும் பொருட்களை கவரும் பொருட்டு வரும் கடற்கொள்ளையர்கள் பிறவகைக் கொள்ளையர்களை விரட்ட அல்லது பணிய வைக்க செய்யும் இடமாக ‘முரண்களரி’ இருந்திருக்கலாம் என்றும்,

“முது மரத்த முரண் களரி”⁸(பட்டினப். 59)

என்பதற்கு கே.ஏ.குணசேகரன் வீரர்கள் உடற்பயிற்சி அல்லது போர்ப்பயிற்சி செய்வதற்குரிய இடமாகிய களரி பிற்காலத்தில் கோழி, சேவல், ஆடு, பன்றி போன்ற உயிரினங்களைப் பலி செய்யும் இடமாக மாறிப் பின்னர், வெற்றி பெறுதற்குரிய சடங்கு (வழிபாடு) செய்யும் இடமாக மாறியுள்ளது என்று தமது கருத்தை ஏற்றியும், பலி செய்கிற இடம் களரி என்றும், போர் செய்கிற இடம் முரண்களரி என்றும் வழங்கப்பட்டன எனக் கருதலாம் என்று பழந்தமிழரின் வீரம் குறித்துப் பதிவு செய்கிறார்.

மக்களின் பொழுதுபோக்கு நிகழ்வு :

ஒவ்வொரு நிலப்பகுதிகளிலும் மக்கள் கூடுவதற்கு ஏற்றாற் போலப் மன்று என்ற ஒன்று இருப்பது அக்கால வழக்கம். இதனை,

“மலர்தலை மன்றத்துப் பலர்உடன் குழீஇக்

கையினும் கலத்தினும் மெய்வறத் தீண்டிப்”⁹

(பட்டினப். 69-70)

என்பதன் மூலம் பரதவர்கள் முழு நிலவு ஒளிவீசும் இராப்பொழுதில் கடற்கரையில் தம் கிளையினருடன் கூடி இன்புற்றிருப்பர். மேலும் அங்கு ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர், பெரியவர் எனச் சுற்றத்தாருடன் ஒருங்கிணைந்து களிப்பர். அவ்வாறு மன்றங்களில் கூடும் பெண்கள் மீன்களையும், ஆமைகளையும் தீயில் இட்டுச் சுட்டும் அவியல் செய்து உண்பதற்கு ஏற்ப பக்குவம் செய்து கொண்டிருக்க, ஆடவரோ மலயுத்தம் செய்து ஒருவரை ஒருவர் வீழ்த்த எண்ணிப் போர்ப்பயிற்சி மேற்கொள்கின்றனர்.

இவ்வாறாக கடல் சீற்றத்துடன் இருக்கும் காலங்களில் மீனவர்கள் கடல் தொழில் செய்யாது மேற்குறித்த பொழுதுபோக்கு நிகழ்வை மேற்கொள்கின்றனர் என்று கே.ஏ.குணசேகரன் விளக்கம் தருகிறார்.

இயற்கை வழிபாட்டினை மேற்கொள்ளல் :

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழும் பரதவர் கருவுற்ற சுறா மீனின் கொம்பினை வணக்கத்திற்குரியதாகக் கொண்டிருந்தனர். இதனை,

“சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு

மனைச் சேர்த்திய வல் அணங்கினான்”¹⁰

(பட்டினப். 86-87)

என்பதன் மூலம் அறியமுடிகிறது. மேலும், கருவுற்ற சுறா மீன்கள் உற்பத்தியாக்கத் திறனின் குறியீடு எனலாம். ஆகவே, பரதவர் இன மக்களின் வீடுகளில் உறையும் தெய்வமாக வைத்து வணங்கப்பட்டது. இதன்வழி பரதவ மக்களின் இறைவழிபாட்டில் உருவ வழிபாட்டிற்கு முந்தைய இயற்கை வழிபாடு சுறாக்கோடு வணக்கமே எனக் கொள்ள இடம் உண்டு என்று இயற்கை வழிபாடு குறித்து கே.ஏ.குணசேகரன் விளக்கம் தருகிறார்.

பழந்தமிழரின் நம்பிக்கை :

கடலில் முகம் வைக்கும் காவிரி, கடல் அலையில் மோதி உரத்த ஒலியை எழுப்பிக் கொண்டு உள்ளது. காவிரியும் கடலும் கடல் அலையும் இணைந்து தரும் ஒலியோடு காவிரி ஆற்றில் புனலாடும் மக்களிடையே உள்ள நம்பிக்கையை,

“தீது நீங்கக் கடல் ஆடியும்

மாசு போகப் புனல் படிந்தும்”¹¹

(பட்டினப். 99 – 100)

என்பதற்கு கே.ஏ.குணசேகரன் தீது நீங்க, கடல் ஆடியும் என்னும் தொடர் கடலின் சங்கமத் துறையில் நீராடினால் பாவங்கள் போகும் என்னும் தற்காலத்தவர் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை பட்டினப் பாலையின் காலந்தொட்டே தொடர்ந்து வருவது என்பதை உணர்த்துகிறது. உப்புப் படிந்த மேனியைச் சுத்தம் செய்து கொள்வர். அதனாலேயே தீது நீங்க கடல் ஆடி என முதல் அடியாகத் தந்து பின் மாசு போகப் புனல் படிந்தும் என அடுத்த அடியை ஆசிரியர் தந்துள்ளார் என்று பழந்தமிழரின் நம்பிக்கை குறித்து விளக்கம் தருகிறார்.

பழங்காலத் தமிழரின் மனையியல் அறிவு :

நகர மாந்தர் அமைந்த மாடமாளிகையானது வீடுகள் நாற்புறமும் அமைக்கப்பட்ட திண்ணைகளுடன் கட்டப்பட்டிருந்தன. திண்ணைகள் உயரம் மிக்கனவாக இருந்தமையால் அதன் மிது ஏற ஏணிகள் சார்த்தப்பட்டிருந்தன. குறுகிய வாசல்கள் அமைக்கப்பட்ட கட்டுகள் பல அமைக்கப்பட்டு இருந்தன என்பதை,

“குறுந்தொடை நெடும் படிக்கால்

கொடுந் திண்ணை பல் தகைப்பின்”¹²(பட்டினப். 142-142)

என்பதன் மூலம் மாடங்கள் மேகமானது தவழ்ந்து செல்லும் அளவிற்கு உயரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதும் அம்மாடங்களில் காற்றின் வரவிற்காகச் சாளரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதும் பழந்தமிழரின் மாளிகையை நம் கண்முன் நிறுத்துவதுடன் பழங்காலத் தமிழரின் மனையியல் அறிவையும் விளக்குவதாக கே.ஏ.குணசேகரன் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை :

உரையாசிரியர்கள் பின்பற்றும் உரை மரபுகளில் பாடலில் உள்ள தொடரை விளக்கிக் கூறுவது அவர்களது தலையாயக் கடமையாகும். அவ்வகையில் கே.ஏ.குணசேகரன் தமது பட்டினப்பாலை உரையில் தொடர் விளக்கத்தின் வழி தமிழரின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் விதம் சிறப்புடையது எனில் அது மிகையிலலை எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்:

[1] கே. ஏ குணசேகரன், பட்டினப்பாலை மூலமும் ஆராய்ச்சிப்புத்தரையும், ப. 10.

[2] ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு மூலமும் உரையும், ப. 105

[3] கே. ஏ. குணசேகரன், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் ஆராய்ச்சிப் புத்தரையும், ப. 70

[4] கே. ஏ. குணசேகரன், பட்டினப்பாலை மூலமும் ஆராய்ச்சிப்புத்தரையும், ப. 58

[5] மேலது., ப. 13

[6] மேலது, ப. 16

[7] மேலது, ப. 24

[8] மேலது, ப. 35

[9] மேலது, ப. 37

[10]மேலது, ப. 45

[11]மேலது, ப. 47

[12]மேலது, ப. 62

துணை நின்ற நூல்கள்:

- [1] கே. ஏ. குணசேகரன், பட்டினப்பாலை மூலமும் ஆராய்ச்சிப்புத்துரையும், நியுசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி.லிட்.,) அம்பத்தூர், சென்னை -600 098, முதற்பதிப்பு : 2015
- [2] ஓளவை. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு மூலமும் உரையும், தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை – 600 017. முதற்பதிப்பு : 2012.
- [3] கே. ஏ. குணசேகரன், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் ஆராய்ச்சிப் புத்துரையும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை – 600113, முதற்பதிப்பு : 2010